

The Best Safety Practice

สถานศึกษาเสริมสร้างความปลอดภัยที่เป็นเลิศ

SAFE SCHOOL MODEL

โรงเรียนบ้านห้วยหินลับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

นวัตกรรมนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการนำเสนอนวัตกรรม “SAFE SCHOOL Model” ซึ่งเป็นแนวทางการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ส่งเสริมวินัย เชิงบวก และสร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยให้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย ทั้งนี้ โรงเรียนบ้านห้วยหินลับได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการด้านความปลอดภัยของนักเรียน ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษาเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการเรียนรู้

นวัตกรรม “SAFE SCHOOL Model” ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็กในชนบท โดยมุ่งเน้นความเรียบง่าย ปฏิบัติได้จริง และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยครอบคลุมการดำเนินงานใน 5 มิติ ได้แก่ System & Policy (ระบบและนโยบาย), Awareness & Education (การสร้างความรู้และการเรียนรู้), Facilities & Environment (สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม), Emergency Response (การตอบสนองภาวะฉุกเฉิน) และ Stakeholder Engagement (การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง) อันเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างโรงเรียนปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

นวัตกรรมนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง และภาคี เครือข่ายในชุมชน โรงเรียนบ้านห้วยหินลับจึงขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้นวัตกรรม ดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จ และสามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบเพื่อการพัฒนาความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่าง ยั่งยืนต่อไป

โรงเรียนบ้านห้วยหินลับ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลสถานศึกษา	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของผลงาน	๑
วัตถุประสงค์และเป้าหมายของผลงาน	๒
ขั้นตอนการดำเนินงาน	๓
ผลการดำเนินงาน	๗
ปัจจัยความสำเร็จ	๗
บทเรียนที่ได้รับ	๘
การเผยแพร่ การได้รับการยอมรับ/เป็นต้นแบบแก่สถานศึกษาอื่นได้	
และรางวัลที่ได้รับ	๙
ภาคผนวก	๑๐

แบบรายงาน
ผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติงานสถานศึกษาเสริมสร้างความปลอดภัยที่เป็นเลิศ
(The Best Safety Practice)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๒

ข้อมูลสถานศึกษา

สถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยหินลับ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๒
 สถานที่ตั้ง ม.๔ บ้านห้วยหินลับ ต.วังขาว อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐
 โทรศัพท์ ๐๖๔-๔๑๕๕๑๕๓ เปิดสอนระดับชั้น อนุบาล ๑ ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖
 จำนวนนักเรียน ๑๐๒ คน จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา ๑๐ คน
 ชื่อผู้บริหารสถานศึกษา นางเพ็ญพิชญ์ มนพวงสานนท์
 เบอร์โทรศัพท์ผู้ประสานงาน ๐๘๔-๓๕๔๓๒๓๙

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของผลงาน

นโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นการสร้าง "สถานศึกษาปลอดภัย" ให้เป็นพื้นที่ที่ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยมีแนวทางการดำเนินงานหลักคือ "ป้องกัน, ปกป้อง, ปรามปราม" เน้นการประเมินและจัดการความเสี่ยง, จัดทำแผนความปลอดภัย, สร้างภาคีเครือข่าย, และใช้ระบบดิจิทัลผ่าน MOE Safety Center เพื่อดูแลนักเรียนและบุคลากรอย่างทั่วถึง สถานศึกษาจึงเล็งเห็นว่าความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งผู้เรียนยังอยู่ในวัยเด็ก มีความเปราะบางทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ เด็กส่วนใหญ่ยังไม่สามารถดูแลและปกป้องตนเองจากอันตรายได้อย่างเต็มที่ หากขาดระบบการดูแลที่มีมาตรการรองรับที่ชัดเจน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายทั้งจากอุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความปลอดภัยในชีวิตและการเรียนรู้ของนักเรียน

ในปัจจุบัน โรงเรียนประถมขนาดเล็กในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาข้อจำกัดหลายด้าน ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ ทำให้การจัดระบบความปลอดภัยภายในโรงเรียนยังไม่เป็นระบบชัดเจน บางครั้งขาดมาตรการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งผลให้โรงเรียนยังมีช่องว่างในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเหมาะสม ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและคุณภาพการศึกษาโดยรวมของผู้เรียน

ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นในการพัฒนานวัตกรรมการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในโรงเรียนประถมขนาดเล็ก โดยเน้นความง่ายในการปฏิบัติ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถสร้างการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน จากแนวคิดดังกล่าว โรงเรียนจึงได้พัฒนา “SAFE SCHOOL Model” ขึ้น เพื่อเป็นนวัตกรรมการเสริมสร้างความปลอดภัยเชิงระบบในสถานศึกษา

การนำนวัตกรรม “SAFE SCHOOL Model” ไปใช้จะช่วยให้โรงเรียนประถมขนาดเล็กสามารถบริหารจัดการความปลอดภัยได้อย่างมีทิศทางและครอบคลุม สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในโรงเรียน เด็กนักเรียนมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่เอื้อต่อการดูแลตนเองและผู้อื่น ขณะเดียวกันยังเสริมสร้างความ

เชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชนว่าโรงเรียนเป็นพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัย อบอุ่น และเหมาะสมต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ

ดังนั้น นวัตกรรม “SAFE SCHOOL Model” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างระบบการดูแลความปลอดภัยเชิงบูรณาการในสถานศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดหลายด้าน ทั้งยังเป็นแนวทางที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงและขยายผลต่อไปในอนาคต เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นอย่างยั่งยืน

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของผลงาน

๒.๑ วัตถุประสงค์ของผลงาน

๑. เพื่อพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในโรงเรียน ที่เป็นระบบ ชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้จริงภายใต้ข้อจำกัดของโรงเรียนประถมขนาดเล็ก
๒. เพื่อสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักด้านความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง
๓. เพื่อจัดให้มี สิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ และอุปกรณ์ ที่เอื้อต่อความปลอดภัยในการเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน
๔. เพื่อพัฒนาระบบ การป้องกันและการรับมือเหตุฉุกเฉิน ที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน
๕. เพื่อส่งเสริม การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งในและนอกโรงเรียน ในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

๒.๒ เป้าหมายของผลงาน

เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑. โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้ SAFE SCHOOL Model เป็น แนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยต้นแบบ ภายในโรงเรียน เพื่อให้สามารถขยายผลและนำไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม
๒. นักเรียน ครู และบุคลากร ร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย
๓. โรงเรียนมีการปรับปรุงหรือจัดทำ พื้นที่/มุมปลอดภัย ภายในโรงเรียน ไม่น้อยกว่า ๒ จุด เพื่อรองรับการเรียนรู้และการป้องกันอันตราย

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑. นักเรียนมี ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมเชิงบวก ในการป้องกันตนเองและดูแลเพื่อนร่วมโรงเรียน
๒. ครูและบุคลากรมีความสามารถในการ เฝ้าระวัง ดูแล และจัดการเหตุการณ์ไม่ปลอดภัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. โรงเรียนมีการสร้าง วัฒนธรรมแห่งความปลอดภัย ที่ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้มีความมั่นใจ อบอุ่น และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน

๓. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ในปัจจุบัน โรงเรียนประถมศึกษาเผชิญกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยหลากหลาย ทั้งจาก สภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ การใช้เครื่องเล่น และพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือสถานการณ์ฉุกเฉินที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและการเรียนรู้ของนักเรียนได้ การสร้าง สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย จึงไม่ใช่เพียง เรื่องของอุปกรณ์หรือกฎระเบียบเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่รวมทั้ง การจัดระบบมาตรการ ปรับพฤติกรรม เด็ก และการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และชุมชน

จากความจำเป็นนี้ โรงเรียนจึงต้องพัฒนานวัตกรรมที่สามารถ ประยุกต์ใช้ได้จริง ปฏิบัติได้ง่าย และ ยั่งยืน เพื่อให้เด็กมีนิสัยความปลอดภัย และโรงเรียนมีมาตรฐานความปลอดภัยที่ชัดเจน นวัตกรรม SAFE SCHOOL Model จึงถูกพัฒนาขึ้นเป็นกรอบแนวคิดที่ครบวงจร SAFE SCHOOL Model ประกอบด้วย ๕ มิติหลัก ที่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของโรงเรียน ประถมขนาดเล็ก ได้แก่

๑. S – System & Policy (ระบบและนโยบาย)

โรงเรียนควรมีกฎระเบียบและนโยบายความปลอดภัยที่ชัดเจน เพื่อให้ทั้งครูและนักเรียนรับทราบความ รับผิดชอบและปฏิบัติตามได้อย่างต่อเนื่อง กฎพื้นฐานอาจรวมถึง เช่น ไม่วิ่งบนบันได ใช้อุปกรณ์อย่าง ระมัดระวัง และการจัดทำคู่มือความปลอดภัยฉบับสั้นสำหรับครูและนักเรียน นอกจากนี้ควรมีระบบบันทึก เหตุการณ์สั้น ๆ เช่น อุบัติเหตุเล็ก ๆ เพื่อให้สามารถติดตามและปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยได้ทันเวลา นวัตกรรมตัวอย่างที่เหมาะสมกับโรงเรียนขนาดเล็กคือ **Safety Card** ซึ่งเป็นบัตรเล็ก ๆ ให้เด็กจากภูมิลำเนา ปลอดภัย ๓-๕ ข้อ

๒. A – Awareness & Education (การสร้างความรู้และการเรียนรู้)

การสร้างความรู้และนิยความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรม ง่าย ๆ เช่น เกม “หาอันตราย” ให้เด็กสังเกตและชี้จุดเสี่ยงในห้องเรียน หรือใช้เพลงสั้นสอนพฤติกรรม ปลอดภัย เช่น “เดินช้า ๆ ไม่วิ่งในทางเดิน” การจัดกิจกรรม **Safety Day** ร่วมกับผู้ปกครองทุกเทอมช่วย สร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน และทำให้เด็กเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามพฤติกรรมปลอดภัย ได้จริง

๓. F – Facilities & Environment (สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม)

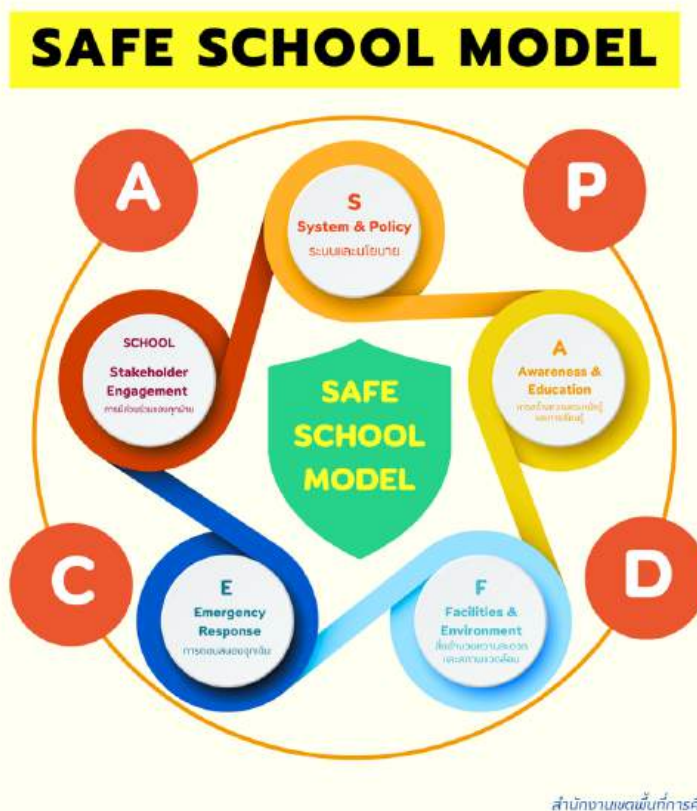
สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยช่วยลดอุบัติเหตุ โรงเรียนสามารถจัด **Safe Corner** ในห้องเรียนหรือมุมสนาม ติดป้ายหรือสติ๊กเกอร์เตือนพื้นที่เสี่ยง เช่น มุมโต๊ะหรือพื้นลื่น และตรวจสอบซ่อมแซมสิ่งแวดลอมเสียงอันตราย อย่างสม่ำเสมอ นวัตกรรมตัวอย่างคือ **Safe Sticker** ซึ่งช่วยให้เด็กสังเกตและระมัดระวังพื้นที่เสี่ยงได้ด้วย ตนเอง การสร้างสภาพแวดล้อมปลอดภัยยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความมั่นใจของเด็กในห้องเรียน

๔. E – Emergency Response (การตอบสนองฉุกเฉิน)

โรงเรียนควรมีแผนและมาตรการตอบสนองเหตุฉุกเฉินอย่างชัดเจน แม้ในโรงเรียนขนาดเล็กก็สามารถทำ ได้โดยจัดทำแผนฉุกเฉินสั้น ๆ ซ้อมอพยพสั้น ๆ ทุกเดือน เตรียมชุดปฐมพยาบาลง่าย ๆ และไฟฉายใน **Safe Corner** รวมถึงแต่งตั้งทีมครูประจำเหตุฉุกเฉิน ตัวอย่างนวัตกรรมคือ **Safety Bell** ใช้สัญญาณเสียงแฉ่งเตือน อพยพ การฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องช่วยให้เด็กและครูปฏิบัติได้รวดเร็ว ลดความตื่นตระหนกและป้องกันบาดเจ็บ

๕. SCHOOL – Stakeholder Engagement (การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย)

ความปลอดภัยไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพียงฝ่ายเดียว โรงเรียนควรสร้างความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เช่น จัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย ประชุมเดือนละครั้ง เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ตรวจอุปกรณ์หรือบริการของใช้ และเชื่อมโยงกับชุมชน เช่น อบต. หรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ นวัตกรรม ตัวอย่างคือ ให้ผู้ปกครองผลัดเวรสอดส่องรอบโรงเรียน ซึ่งช่วยสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน และทำให้โรงเรียนมีมาตรฐานความปลอดภัยครบทุกมิติ

การดำเนินงานของ SAFE SCHOOL Model เมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับวงจรเดมมิง (PDCA) จะช่วยให้โรงเรียนขนาดเล็กสามารถจัดการด้านความปลอดภัยได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยในขั้น Plan โรงเรียนจะวิเคราะห์ความเสี่ยงและกำหนดแนวทางสร้างความปลอดภัยตามองค์ประกอบของ SAFE SCHOOL Model เช่น การสร้างพื้นที่ปลอดภัย การมีระบบเตือนภัย และการเสริมทักษะนักเรียน ขั้น Do คือการนำแผนไปปฏิบัติจริง เช่น การจัดกิจกรรม ซ้อมอพยพ ติดป้ายสัญลักษณ์ และทำมุมปลอดภัยในห้องเรียน ขั้น Check เป็นการติดตามและประเมินผลว่ากิจกรรมและมาตรการที่ดำเนินการช่วยลดปัญหาได้หรือไม่ และขั้น Act คือการนำผลที่ได้มาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้โรงเรียนพัฒนาสู่ความปลอดภัยที่ยั่งยืน สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ SAFE SCHOOL Model ที่มุ่งสร้างโรงเรียนปลอดภัยสำหรับทุกคน สามารถแสดงลำดับขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานได้ดังนี้

นวัตกรรม	กิจกรรม	ร่องรอย/หลักฐาน	กระบวนการบริหารตามวงจรของเดมมิง (PDCA)
S – System & Policy (ระบบและนโยบาย)	โรงเรียนกำหนดนโยบายความปลอดภัยให้ชัดเจน เช่น กำหนดกฎระเบียบในการใช้พื้นที่ภายในโรงเรียน การควบคุมเวลาเข้า-ออกของบุคคลภายนอก และมาตรการดูแลนักเรียนในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเลิกเรียน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูและบุคลากรในการดูแลความปลอดภัย เพื่อให้ทุกฝ่ายมีแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่เป็นระบบและต่อเนื่อง	● ประกาศนโยบายโรงเรียนด้านความปลอดภัย ● แผนปฏิบัติการหรือคู่มือความปลอดภัยในโรงเรียน ● การประชุมครู บุคลากร ผู้ปกครอง เรื่องนโยบายความปลอดภัย	P : Plan วางแผนงาน
A – Awareness & Education (การสร้างความตระหนักรู้และการเรียนรู้)	โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจเรื่องความปลอดภัย เช่น การอบรมให้นักเรียนรู้จักการป้องกันตนเองจากอันตรายรอบตัว การใช้สื่อการสอนหรือเกมการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย รวมถึงการสอดแทรกความรู้เรื่องการเอาตัวรอดจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ลงไปในบทเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะที่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน	● ภาพกิจกรรมอบรม การซ้อมหนีไฟ หรือการให้ความรู้ด้านสุขภาพ	D : Do การทำงานตามแผนงาน
F – Facilities & Environment (สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม)	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยและเหมาะสมต่อการเรียน โดยดูแลอาคาร ห้องเรียน และสนามเด็กเล่นให้อยู่ในสภาพแข็งแรง ไม่ก่อให้เกิดอันตราย พร้อมติดป้ายสัญลักษณ์ความปลอดภัยและเส้นทางหนีไฟอย่างชัดเจน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มั่นใจและปลอดภัยสำหรับทุกคน	● ภาพถ่ายการปรับปรุงห้องเรียน ทางเดิน หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในโรงเรียน ● ป้ายสัญลักษณ์เตือนภัย ป้ายเส้นทางหนีไฟ หรือถังดับเพลิงที่ติดตั้งจริง	D : Do การทำงานตามแผนงาน และ C : Check การตรวจสอบการทำงาน

E – Emergency Response (การตอบสนองฉุกเฉิน)	โรงเรียนมีการจัดทำแผนรองรับเหตุฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ อุบัติเหตุ หรือภัยธรรมชาติ และมีการซ้อมแผนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนและครูรู้วิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องและปลอดภัย มีการเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาล อุปกรณ์ดับเพลิง และช่องทางติดต่อฉุกเฉินที่เข้าถึงได้ง่าย เพื่อช่วยลดความเสี่ยงและผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด	● แผนเผชิญเหตุหรือแผนซ้อมอพยพนักเรียน ● ภาพถ่ายการซ้อมหนีไฟซ้อมอพยพ	D : Do การทำงานตามแผนงาน และ C : Check การตรวจสอบการทำงาน
SCHOOL – Stakeholder Engagement (การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย)	โรงเรียนสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อร่วมกันดูแลความปลอดภัยของนักเรียน กิจกรรมอาจรวมถึงการจัดประชุมให้ข้อมูล การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาอบรมให้ความรู้ หรือการร่วมกันเฝ้าระวังพื้นที่รอบโรงเรียน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความปลอดภัย	● หลักฐานการประชุมร่วมกับผู้ปกครอง อสม. อบต. หรือหน่วยงานท้องถิ่น ● ภาพถ่ายกิจกรรมที่ทำร่วมกับชุมชน เช่น อบรมเรื่องความปลอดภัยหน้าโรงเรียน	A : Action หาข้อบกพร่องปรับปรุง แก้ไข

๔. ผลการดำเนินงาน

การดำเนินงานตามนวัตกรรม SAFE SCHOOL Model ส่งผลให้โรงเรียนมีพัฒนาการที่ชัดเจนในหลายมิติ ดังนี้

๑. ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการป้องกันตนเองจากอันตราย สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน อีกทั้งยังมีความตระหนักรู้เรื่องระเบียบวินัยและกฎเกณฑ์ความปลอดภัย ทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ชีวิตประจำวันในโรงเรียน

๒. ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูและบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการด้านความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น สามารถบูรณาการประเด็นด้านความปลอดภัยเข้าสู่การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาและปฏิบัติการช่วยเหลือในสถานการณ์ฉุกเฉิน

๓. ด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่

โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยเหมาะสมต่อการเรียนรู้ เช่น การติดตั้งป้ายแนะนำและป้ายเตือน การจัดพื้นที่ให้เป็นระเบียบ การตรวจสอบและซ่อมบำรุงเครื่องใช้และอุปกรณ์อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการดูแลสุขภาพจิตและความสะอาดภายในโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนเป็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง

๔. ด้านความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชน

โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนโดยรอบในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ทั้งในรูปแบบของการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสนับสนุนอุปกรณ์และทรัพยากร ตลอดจนการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครในการดูแลความปลอดภัยของนักเรียน

โดยสรุป การใช้นวัตกรรม SAFE SCHOOL Model ทำให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาทั้งด้านผู้เรียน ครู บุคลากร สิ่งแวดล้อม และเครือข่ายความร่วมมือ ส่งผลให้เกิด วัฒนธรรมแห่งความปลอดภัย (Safety Culture) ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

ปัจจัยความสำเร็จของการนำนวัตกรรม SAFE SCHOOL Model ไปใช้ในโรงเรียนบ้านห้วยหินลับ นั้น เกิดจากหลายองค์ประกอบที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ทั้งด้านการบริหารจัดการ บุคลากร ทรัพยากร และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ปัจจัยสำคัญด้านที่หนึ่ง คือ ภาวะผู้นำและการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง วางนโยบาย และขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างจริงจัง ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของผู้เรียนและบุคลากร พร้อมทั้งจัดสรรเวลา กำลังคน และงบประมาณให้เหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรมตามนวัตกรรม

ปัจจัยสำคัญด้านที่สอง คือ ความร่วมมือของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ร่วมกันวางแผนและปฏิบัติงานตามแนวทางของโมเดล โดยครูทุกคนมีบทบาททั้งในการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเรื่องความ

ปลอดภัย และการดูแลนักเรียนในชีวิตประจำวันภายในโรงเรียน จนเกิดเป็นวัฒนธรรมความปลอดภัยที่จับต้องได้

ปัจจัยสำคัญด้านที่สาม คือ การมีส่วนร่วมของนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยหินลับได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทในฐานะ "ผู้ร่วมสร้าง" ความปลอดภัย ไม่เพียงแต่เป็นผู้รับ แต่ยังมีส่วนในการเสนอแนวคิด ดูแลเพื่อน และช่วยกันสอดส่องความเสี่ยงรอบตัว ทำให้นักเรียนมีความยั่งยืนและเกิดผลเชิงพฤติกรรมจริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

ปัจจัยสำคัญด้านที่สี่ คือ ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน โรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทที่มีความใกล้ชิดกับชุมชน จึงได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภายนอก เช่น อสม. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และหน่วยงานความมั่นคงในพื้นที่ ทำให้การสร้างความปลอดภัยมีความเข้มแข็งและครอบคลุมทั้งในและนอกโรงเรียน

ปัจจัยสำคัญด้านที่ห้า คือ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสมกับบริบท โรงเรียนบ้านห้วยหินลับเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร แต่สามารถนำนวัตกรรม SAFE SCHOOL Model มาปรับใช้ได้จริง ด้วยการออกแบบกิจกรรมที่ง่าย ประหยัด และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนชนบท ส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพและไม่สร้างภาระเกินความจำเป็น ดังนั้น ปัจจัยความสำเร็จเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันว่า โรงเรียนบ้านห้วยหินลับสามารถนำนวัตกรรม SAFE SCHOOL Model มาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนก่อให้เกิดความปลอดภัยที่ยั่งยืนและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สถานศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างแท้จริง

๖. บทเรียนที่ได้รับ

การนำนวัตกรรม SAFE SCHOOL Model มาประยุกต์ใช้ในโรงเรียนบ้านห้วยหินลับ ได้ก่อให้เกิดบทเรียนที่สำคัญหลายประการต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาในมิติของความปลอดภัย โดยพบว่า **ภาวะผู้นำของผู้บริหาร** มีบทบาทอย่างยิ่งในการกำหนดทิศทางและสร้างความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ขณะเดียวกัน **การมีส่วนร่วมของครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน** ช่วยให้การขับเคลื่อนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทุกระดับ

โรงเรียนยังได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต้องอาศัยเวลาและการปลูกฝังพฤติกรรมซ้ำอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งยังเรียนรู้การจัดการทรัพยากรให้เหมาะสมกับ **บริบทของโรงเรียนชนบท** โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและปรับรูปแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพจริง

นอกจากนี้ การสร้าง **เครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก** ยังมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความยั่งยืนของการดำเนินงาน สรุปได้ว่าบทเรียนที่ได้รับชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จของนวัตกรรมดังกล่าวเกิดจากการผสมผสานของภาวะผู้นำที่เข้มแข็ง การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การปลูกฝังพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม และการสนับสนุนจากเครือข่ายภายนอกอย่างเป็นระบบ

๗. การเผยแพร่ การได้รับการยอมรับ/เป็นต้นแบบแก่สถานศึกษาอื่นได้ และรางวัลที่ได้รับ

- เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์โรงเรียนบ้านห้วยหินลับ

โรงเรียนบ้านห้วยหินลับ

หมู่ที่ 4 บ้านห้วยหินลับ ตำบลวังหลวง อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ 67260

เบอร์โทรศัพท์ 064-4159153

บุคลากร
สมุดเยี่ยม
ข้อมูลการติดต่อ
เว็บบอร์ด (Q&A)
E-Service

ผลงานครู

ชื่อผลงาน : นวัตกรรมการปฏิบัติงานสถานศึกษาเสริมสร้างความปลอดภัยที่เป็นเลิศ

ชื่ออาจารย์ : นางสาวกนกวรรณ ปานเงิน

ตำแหน่ง : ครู

โพสเมื่อ : 04 ก.ย. 2568, 10:46 อ่าน 2 ครั้ง

>>> รายละเอียด...

ขอรับรองว่าข้อมูลข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางเพ็ญพิชญา มนแพวงศานนท์)

ผู้บริหารสถานศึกษา

๔/๐๙./๒๕๖๘

ภาคผนวก

ร่่องรอยหลักฐานการดำเนินงานของ SAFE SCHOOL Model ตามกระบวนการ PDCA

S – System & Policy (ระบบและนโยบาย)

ประกาศนโยบายโรงเรียนด้านความปลอดภัย

แผนปฏิบัติการหรือคู่มือความปลอดภัยในโรงเรียน

การประชุมครู บุคลากร ผู้ปกครอง เรื่องนโยบายความปลอดภัย

A – Awareness & Education (การสร้างตระหนักรู้และการเรียนรู้)

ภาพกิจกรรมอบรม การซ้อมหนีไฟ หรือการให้ความรู้ด้านสุขภาพ

F – Facilities & Environment (สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม)

ภาพถ่ายการปรับปรุงห้องเรียน ทางเดิน หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในโรงเรียน

ป้ายสัญลักษณ์เตือนภัย ป้ายเส้นทางหนีไฟ หรือถังดับเพลิงที่ติดตั้งจริง

E – Emergency Response (การตอบสนองฉุกเฉิน)

แผนเผชิญเหตุหรือแผนซ้อมอพยพนักเรียน

ภาพถ่ายการซ้อมหนีไฟ ซ้อมอพยพ

SCHOOL – Stakeholder Engagement (การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย)

หลักฐานการประชุมร่วมกับผู้ปกครอง อสม. อบต. หรือหน่วยงานท้องถิ่น

ภาพถ่ายกิจกรรมที่ทำร่วมกับชุมชน เช่น รณรงค์ความปลอดภัยหน้าโรงเรียน

สถานศึกษาเสริมสร้างความปลอดภัยที่เป็นเลิศ
(The Best Safety Practice)

โรงเรียนบ้านห้วยหินลับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน